

Maa jeg ogsaa i Anledning af dette Forslag gøre nogle faa Bemærkninger om Provstiudvalgene. Der staar i § 69 en nærmere Redegørelse for de Sager, som er henlagt til Provstiudvalgenes endelige Afgørelse. De fleste af disse Sager er Approbationssager, som tidligere har været henlagt under Stiftsøvrigheden, og Regnskabs-sager, som ogsaa har været henlagt under Stiftsøvrigheden, og det forekommer mig, at det vilde være mest praktisk, at de Approbations- og Regnskabs-sager, som tidligere har ligget under Stiftsøvrigheden, bliver der. Man vilde derved sikre sig en større Enhed i Afgørelserne og vistnok ogsaa en større Hurtighed og Grundighed i Revisionerne samt en større Sparsommelighed med Hensyn til de Midler, som skal anvendes til disse Formaal. Af disse praktiske Grunde forekommer det mig ogsaa, at det er rigtigt, at vi gaar bort fra Provstiudvalgene.

Med disse faa Ord skal jeg slutte Om-talen af disse økonomiske Love, som, selv om de har stor Betydning for Kirken, dog ikke har nær saa stor en Betydning som de Organisationslove, vi har behandlet de foregaaende Dage; men det forekommer mig dog, at det er rigtigt, at de sammen med Organisationslovene bliver gjort til Genstand for Behandling i et Udvalg.

J. Chr. Møller: Jeg skal holde mig meget nøje til de 3 Lovforslag, der her foreligger, nemlig Loven om Kirkers Bestyrelse, om Folkekirkens Lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg samt om Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaard. Der har heller ikke i det andet høje Ting været nær saa megen Strid om disse Love, som der har været om de andre Love, vel sagtens fordi man ikke har tillagt dem saa stor Betydning, hvad ogsaa den sidste ærede Taler udtalte, og det har ogsaa vist sig; at der ikke stilledes saa vidtgaende Ændringsforslag til disse som til de andre Forslag. Disse Lovforslag har dog alligevel i Folketinget været behandlet meget grundigt, det ser man af Betænkningen, hvor det siges, at det ene af disse Lovforslag har været behandlet i 23 Udvalgs-møder. Dette er naturligvis resulteret i en Række Ændringsforslag, der dog for de allerflestes Vedkommende ikke kan siges at have indgribende Betydning.

Angaaende Forslaget om Kirkers Bestyrelse er der jo her bl. a. sket den Forandring, at medens tidligere Kirkebestyrelsen eller, som jeg hellere vil kalde det, Forretningsudvalget — det mener jeg, er det kor-

rekteste — valgtes dels af Menighedsraadet, dels af Kommunalbestyrelsen, idet Menighedsraadet valgte de 2 Medlemmer og Kommunalbestyrelsen det tredje, skal Menighedsraadet efter det foreliggende Forslag vælge dem alle 3. Jeg maa straks sige; at jeg har nogen Sympati for den gamle Valgmaade. Paa flere Omraader, særlig det økonomiske, har det haft sin Betydning, at Menighedsraadene og Kommunalbestyrelserne paa denne Maade havde Føling med hinanden. Saa vidt som det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl) udtalte sig, vil jeg dog ikke kunne gaa. Jeg har selv været Medlem af en Kirkebestyrelse i alle de Aar, den sidste Lovgivning har bestaaet, og jeg kan ikke sige, at jeg har opdaget, at man er mere kirkeligt sindet end selve Menighedsraadet; men jeg mener, at det ved given Lejlighed kan have sin Betydning paa det økonomiske Omraade, at det ene Medlem er valgt af Kommunalbestyrelsen. Men da nu Kirkeudvalget har ment, at det ikke var nødvendigt at opretholde dette Forhold, og Skatteudskrivningen jo ogsaa i Henhold til § 14 er begrænset, sker der vistnok ikke nogen større Skade ved, at Menighedsraadet selv vælger hele Udvalget. Endvidere er der jo sket den Ændring, at Menighedsraadets økonomiske Forhold, som i tidligere Tid sorterede under Stiftsøvrigheden, delvis er blevet henlagt under Provstiudvalget. Lovforslaget kan jeg i det hele taget gaa med til med de smaa Ændringer, der er foretaget, og jeg kan i det hele anbefale det til Vedtagelse.

Lovforslaget om Folkekirkens Lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg er jo delvis formet efter Kirkeudvalgets Indstilling, men jeg maa sige, at om Lønningsbestemmelserne er Meningerne stærkt delte. Præsteforeningen har stillet sine Ønsker, Kirkeudvalget sine, og Ministeriet har ikke ment at kunne acceptere nogen af disse Indstillinger. Præsteforeningen har nærmest ønsket det saakaldte Enklassesystem, saaledes at Lønningerne blev ens for alle Præster, Aldersforskellen selvfølgelig undtaget. Men deraf maatte aldeles nødvendigt følge, at hvis de lavest lønnedes Løn skulde forbedres, og Lønningsloven skulde hvile i sig selv, saa maatte man, som den højtærede Kirkeminister sagde, tage noget fra dem, der er bedre lønnet, og give til dem, der er lavest lønnet. Begyndelseslønnen for de lavest lønnede maatte nødvendigvis forhøjes, medens Slutlønnen for de højest lønnede maatte nedsættes endda noget. Nu tror jeg ikke, at den Fremgangsmaade, vilde være heldig, thi jeg tror, at de, der